

Марио Кроненберг

Приюти ме любов!

Приюти ме любов.
Остани, недей да си тръгваш
като последния миг от нощта,
приюти ме в своята топла утроба,
подари ми първият миг на деня.

И от алчност аз не ще те заробя,
ще те пазя в дланта си като късче дъга,
с твоя дъх ще живея,
в твоя вихрен полет ще полетя.

Пощади ме любов,
пощади ме – аз от слабост не ще те виня,
с твоята сладка отрова ще живея и ще умра!

КРАЙ

© Марио Кроненберг

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12004>]